

X.

Betræknings

over

Udkast til Lov om Pension for Major à la suite, forhenværende constitueret Stutmester og Avlsbestyrer ved Frederiksborg Stutterie, Jens Brøchner Hornemann.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg.)

Efterat undertegnede Udvalg har modtaget nogle yderligere Oplysninger i nærværende Sag fra Indenrigsministeren og derefter har overvejet Forholdene, skal det nu give sig den Væge til det ærede Thing at afgive sin Formening. Ligesom det maa paa den ene Side erkendes, at det stedse er misligt og neppe uden uheldige Indvirkninger paa en Institution, paa Fastsæthed og Sikkerheden i dennes Administration, naar langvarige Constitueringer finde Sted i de vigtigere af dens Bestyrelsesgrene — en Anskuelse, hvori det antages, at saavel Hans Majestæts Regjering som Thinget ere enige, — saaledes maa det dog ogsaa paa den anden Side formenes, at Billighed og Humanitet saavel som Retfærdighed tilsiige, at udstrakt og igjennem en Arrække fortsat Virksomhed i en Stats tjeneste som Constitueret bør i Almindelighed give Krav paa passende Pension af Statskassen efter Functionens Ophør. Der fremgaaer heller ikke Andet af de Uttringer, Indenrigsministeren har meddeelt i Anledning af nærværende Udkast, end at det er en singular Omstændighed, der har foranlediget den her paagjældende lange Constitution, og at der ikke fra Functionens Udførelse har været Anledning til at nægte Bestikkelsen. Havde nu en formelig Udnævnelse været foregaaet, vilde Majoren efter § 5 i Pensionsloven af 5te Januar 1851 være berettiget til at oppebære $\frac{2}{3}$ af det inddragne Embedes Indtægter i Bartpenge, hvilke først efter 5 Aars Forløb vilde være at convertere til Pension, men den manglende Udnævnelse er her til Hindring.

Den Ansættelse, den i det her paagjældende Lovudkast omhandlede Embedsmand har havt ved Stutteriet, har nu vel saaledes ikke været af den Beskaffenhed, at den i og for sig medfører nogen Berettigelse efter Pensionslovens Bestemmelser, da egentlig Kongelig Udnævnelse eller Bestikkelse ikke har fundet Sted; men Constitueringen har dog været umiddelbar ved en kongelig Resolution af 4de November 1832, der, under den daværende Stutmesters formodede fortvarige Dispensation fra Forretningerne, tillagde Major Hornemann, som constitueret Stutmester, 50 Rbd. maanedlig Godtgjorelse, hvilken Godtgjorelse senere under 5te Marts 1833, ved et kongeligt Rescript, hvoraf Udvalget har modtaget Gjenpart, „forhøiedes fra Constitutionens Dato og fremdeles saalange den vedvarer til 100 Rbd. Sølvmynt maanedlig og desuden til en Dypasser 8 Rbd. S. M. hver Maaned“. — Hvad det egentlige Stutmester-Embed angaaer, da er Major Hornemann derefter forblevet i dette og paa de samme Betingelser, hvad Gæring angaaer, i omtrent 20 Aar, indtil 1ste Juni d. A., da han afgik, fordi Stutmestertjenesten inddroges ved Stutterivæsenets Organisation ifølge Lov af 31te Marts d. A.

Udvalget formener derfor, at saavel disse Hensyn, som Analogien af de senere emanerede Love om Pension for de ei kongelig Udnævnte, men længe og vel Tjente af Sold- og Postvæsenets Betjente, af Militairataternes Underklasser, saavel som af Loven om særlig Pensionsbestemmelse for enkelte Bestillingsmænd af 26de Marts d. A., lede til, at den her i Forslag bragte Pensionsberettigelse bør bevilges.

Efter hvad Udvalget har kunnet erfare, ere Constituerede heller ikke tidligere ansæete egentlig pensionsberettigede, men ligesom Kgl. Resolution da afgjorde al Pensionsberettigelse, saaledes ere Constituerede, der have været ansatte som saadanne, i sin Tid ogsaa efter Billighedshensyn komne i Betragtning, og ere tillagte Pension af Statskassen.

At den nu entledigede Kgl. constituerede Stutmester saaledes maa tillægges Berettigelse til Pension af Statskassen, skal Udvalget derfor tillade sig at anbefale til Vedtagelse af Thinget for dets Vedkommende.